

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1974

5 JUIN 1974

PROPOSITION DE LOI

complétant, en ce qui concerne les dispositions transitoires, les lois du 9 avril 1965 et du 6 juillet 1972, portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire ne contient aucune disposition réglant, d'une manière explicite, le régime des pensions des anciens agents non-enseignants de l'ex-Faculté économique du Hainaut à Mons.

Or, cette catégorie de personnel bénéficiait avant le 27 avril 1965 d'un régime des pensions plus favorable que le régime de l'Etat.

La loi du 6 juillet 1972 complétant, en ce qui concerne les dispositions transitoires, la loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire a partiellement remédié à cette anomalie.

En effet, dans son article 3, cette loi du 6 juillet 1972 stipule :

« L'article 87 de la même loi (1) est complété par l'alinéa suivant :

« Le montant des pensions de retraite et de survie du personnel autre que le personnel enseignant, de l'Institut universitaire des territoires d'Outre-Mer à Anvers et de la Faculté économique du Hainaut à Mons ne peut être inférieur au montant dont il aurait bénéficié en vertu du règlement de pension qui lui était applicable avant l'entrée en vigueur de la présente loi ».

Le personnel non-enseignant de l'ex-Faculté économique du Hainaut, ayant été affilié à la Caisse provinciale des pensions de la province de Hainaut jusqu'au moment de son

(1) Loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1974

5 JUNI 1974

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van de overgangsbepalingen van de wetten van 9 april 1965 en 6 juli 1972, houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie bevat geen enkele bepaling die op uitdrukkelijke wijze voorziet in een pensioenregeling voor de gewezen niet tot het onderwijzend personeel behorende personeelsleden van de vroegere Economische Faculteit van Henegouwen te Bergen.

Nu had deze categorie van personeelsleden vóór 27 april 1965 een gunstiger pensioenregeling dan die van de Staat.

De wet van 6 juli 1972 tot aanvulling van de overgangsbepalingen van de wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie heeft in die leemte gedeeltelijk voorzien.

Artikel 3 van die wet luidt immers als volgt :

« Artikel 87 van dezelfde wet (1) wordt met het volgende lid aangevuld :

« Het bedrag van de rust- en overlevingspensioenen van het andere personeel dan het onderwijzend personeel van het Universitair Instituut voor de Overzeese Gebieden te Antwerpen en de Economische Faculteit van Henegouwen te Bergen mag niet lager zijn dan het bedrag dat het zou genieten hebben krachtens het pensioenreglement dat er toepasselijk op was vóór de inwerkingtreding van deze wet. »

Het niet-onderwijzend personeel van de vroegere Economische Faculteit van Henegouwen dat, tot op het ogenblik waarop het in het kader van het rijksperoneel werd opge-

(1) Wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie.

intégration dans le personnel de l'Etat, bénéficiera donc d'une pension dont le montant sera au moins équivalent à celui qu'il aurait obtenu si on lui avait appliqué les dispositions du règlement de la Caisse des pensions de la province de Hainaut.

Ainsi donc, si les membres de ce personnel n'étaient pas lésés quant au montant de la pension, il n'en était cependant pas de même pour les conditions de mise à la retraite.

En effet, le règlement de la Caisse provinciale des pensions accordait aux agents affiliés les avantages suivants :

Pension de retraite.

— Une pension égale à 75 % du traitement moyen des cinq dernières années était accordée aux agents ayant accompli 35 années de service à compter de la 21me année d'âge.

— Par mesure transitoire, pour les agents affiliés avant la promulgation de la loi unique, une pension anticipée pouvait être obtenue à partir de 55 ans, quel que soit le nombre d'années de service, moyennant l'application de coefficients d'abattement.

— En cas de démission, les agents pouvaient :

— obtenir une pension (normale à 65 ans ou réduite à partir de 55 ans), calculée au prorata des années prescrites;

— continuer les versements de cotisations sur base de la rémunération dont ils jouissaient au moment de leur départ en vue d'augmenter la pension qui leur était acquise.

Pension d'invalidité.

En cas d'incapacité de travail, l'agent comptant 35 années de service acquérait le droit à une pension complète (75 %).

Pension d'orphelin.

Pour un orphelin de père et de mère, il était octroyé une pension s'élevant à 30 % du dernier traitement d'activité alors qu'à l'Etat, la pension d'orphelin est de 18 % du traitement moyen des cinq dernières années. Un orphelin d'un agent féminin était considéré comme orphelin de père et de mère.

* * *

Il semble tout à fait équitable de maintenir dans leur intégralité les droits acquis, en matière de pension, par les agents en fonction avant l'entrée en vigueur de la loi du 9 avril 1965 les intégrant dans le personnel de l'Etat.

Ces droits acquis portent essentiellement sur le fait que certains agents auraient pu, dans le régime provincial, bénéficier d'une pension complète avant l'âge de 65 ans.

Il s'agit en outre de dispositions transitoires ne pouvant concerner, par voie d'extinction, que les quelques agents concernés : ceux-ci sont au nombre de sept.

nomen, bij het Provinciaal Pensioenfonds voor de provincie Henegouwen aangesloten was, zal dus een pensioen ontvangen waarvan het bedrag ten minste gelijk zal zijn aan het bedrag dat het zou hebben genoten indien de bepalingen van het reglement van het Pensioenfonds voor de provincie Henegouwen op hen zou zijn toegepast.

Die personeelsleden werden dus niet benadeeld inzake het pensioenbedrag, maar wel inzake de voorwaarden van pensionering.

Het reglement van het Provinciaal Pensioenfonds kende aan de aangesloten personeelsleden immers de volgende voordelen toe :

Rustpensioen.

— Een pensioen gelijk aan 75 % van de gemiddelde wedde van de laatste vijf jaar werd toegekend aan de personeelsleden die 35 jaar dienst hadden, te rekenen vanaf de minimumleeftijd van 21 jaar.

— Bij overgangsmaatregel konden de personeelsleden die vóór de uitvaardiging van de eenheidswet waren aangesloten, vanaf de leeftijd van 55 jaar een vervroegd pensioen krijgen, ongeacht het door hen bewezen aantal jaren dienst en met verplichte toepassing van verminderingscoëfficiënten.

— In geval van ontslag konden de personeelsleden :

— een pensioen (normaal op 65 jaar of verminderd vanaf 55 jaar) krijgen; dit pensioen werd berekend naar rata van hun aantal jaren dienst;

— hun bijdragen blijven storten op basis van de door hen op het ogenblik van hun vertrek genoten bezoldiging en zulks ten einde het bedrag van het door hen verkregen pensioen te vermeerderen.

Invaliditeitspensioen.

In geval van arbeidsongeschiktheid kreeg een personeelslid met 35 jaar dienst recht op een vol pensioen (75 %).

Wezenpensioen.

Volle wezen kregen een pensioen ten bedrage van 30 % van de laatste wedde die aan het in dienst zijnde personeelslid werd uitbetaald; bij het Rijk daarentegen komt dat wezenpensioen niet uit boven 18 % van de gemiddelde bezoldiging over de laatste vijf jaren. Een wees van een vrouwelijk personeelslid werd als volle wees beschouwd.

* * *

Aan de rechten die op het stuk van pensioen verkregen werden door personeelsleden die reeds in dienst waren vóór de inwerkingtreding van de wet van 9 april 1965, waarbij zij bij het Rijkspersoneel werden ingedeeld, kan billijkerwijze niet getornd worden.

Die verkregen rechten houden hoofdzakelijk verband met het feit dat sommige personeelsleden volgens de provinciale regeling vóór de leeftijd van 65 jaar aanspraak konden maken op een volledig pensioen.

Bovendien gaat het om overgangsbepalingen die uiteraard slechts op enkele personeelsleden toepasselijk zijn : in totaal zijn er maar zeven.

L'incidence financière de la présente proposition est donc dérisoire et sans aucun rapport avec le sens de l'équité et de la saine justice qui anime ses auteurs dans leur volonté de voir rétablir ces sept personnes dans des droits qu'elles avaient incontestablement acquis et qui leur furent arbitrairement retirés.

R. URBAIN.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'alinéa suivant est ajouté à l'article 3 de la loi du 6 juillet 1972 complétant, en ce qui concerne les dispositions transitoires, l'article 87 de la loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire :

« En ce qui concerne le personnel non-enseignant de la Faculté économique du Hainaut à Mons, les pensions visées à l'alinéa précédent pourront être octroyées aux agents qui en feront la demande conformément aux conditions prévues par le règlement de la Caisse provinciale des pensions du Hainaut qui leur était applicable avant l'entrée en vigueur de la présente loi ».

21 mai 1974.

R. URBAIN,
H. DERUELLES,
L. HUREZ,
W. BURGEON.

De financiële terugslag van het onderhavige voorstel is dus uiterst gering en kan in de verste verte niet opwegen tegen de zin voor billijkheid en rechtvaardigheid die ons bezielt om deze zeven personen hersteld te zien in de rechten welke zij ontegensprekelijk verworven hadden, doch die hun willekeurig werden ontnomen.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Het volgende lid wordt toegevoegd aan artikel 3 van de wet van 6 juli 1972 tot aanvulling, wat betreft de overgangsbepalingen, van de wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie :

« Voor het niet-onderwijzend personeel van de Economische Faculteit van Henegouwen te Bergen kunnen de in het vorige lid bedoelde pensioenen worden verleend aan de personeelsleden die daartoe een aanvraag indienen overeenkomstig de voorwaarden die zijn gesteld in het reglement van het Provinciaal Pensioenfonds van Henegouwen, dat vóór de inwerkingtreding van deze wet op hen toepaselijk was. »

21 mei 1974.